

den sats, der er gældende på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder.«

7) Artikel 12, stk. 3, litra a), affattes således:

»3.a) Merværdiafgiftens normalsats fastsættes af hver medlemsstat som en bestemt procentsats af beskatningsgrundlaget, der er den samme for levering af goder og for tjenesteydelser. Fra den 1. januar 1993 og indtil den 31. december 1996 må denne procentsats ikke være mindre end 15 pct. På grundlag af rapporten om, hvorledes overgangsordningen fungerer og forslag til den endelige ordning, som kommissionen skal forelægge Rådet i henhold til artikel 281, træffer Rådet inden den 31. december 1995 med enstemmighed afgørelse om størrelsen af den minimumssats for normalsatsen, der skal anvendes efter den 31. december 1996.

Medlemsstaterne kan ligeledes anvende en eller to reducerede satser. Disse satser fastsættes som en procentsats af beskatningsgrundlaget, som ikke må være mindre end 5 pct., og de må kun anvendes på levering af de kategorier af goder og tjenesteydelser, som er anført i bilag H.«

8) I artikel 14, stk. 1:

- udgår litra c)
- indsættes i litra d) følgende afsnit:
»Denne fritagelse finder ligeledes anvendelse på indførsel af goder som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), der ville kunne omfattes af ovennævnte toldfritagelse, hvis de blev indført i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a).«

9) I artikel 15:

- indsættes i nr. 2 følgende afsnit:
»Kommissionen forelægger snarest Rådet forslag med henblik på at fastsætte fiskale bestemmelser på fællesskabsplan, som præciserer anvendelsesområdet og de praktiske omstændigheder ved gennemførelsen af denne fritagelse for leveringer, der sker i detailledet og angår goder, som rejsende medbringer i deres personlige bagage. Indtil disse bestemmelser træder i kraft:
- indrømmes fritagelsen kun på forevisning af et eksemplar af fakturaen eller

tilsvarende dokumentation, som er påtegnet af EF-udgangstoldstedet

- kan medlemsstaterne begrænse anvendelsen af denne fritagelse, de kan undtage leveringer til rejsende, hvis bopæl eller sædvanlige opholdssted er i Fællesskabet, fra denne fritagelse, og de kan udvide fritagelsen til at omfatte deres valutaindlændinge.

Ved anvendelsen af andet afsnit forstås ved »bopæl eller sædvanligt opholdssted« det sted, der er angivet som sådant på passet, identitetskortet, eller i mangel heraf, ethvert andet dokument, som den medlemsstat, hvori leveringen foretages, anerkender som identitetspapir.«

- ændres i nr. 3 ordene »der er etableret i et tredjeland« til »der ikke er etableret i indlandet«;
- affattes nr. 4, andet afsnit, således:
»Kommissionen forelægger snarest Rådet forslag med henblik på at fastsætte fiskale bestemmelser på fællesskabsplan, som præciserer anvendelsesområdet og de praktiske omstændigheder ved gennemførelsen af denne fritagelse og de fritagelser, der er omhandlet i punkt 5 til 9. Indtil disse bestemmelser træder i kraft, kan medlemsstaterne begrænse omfanget af den fritagelse, der omhandles i dette nummer.«
- ændres i nr. 10, andet afsnit, ordene »på de betingelser og med de begrænsninger« til »med de begrænsninger«;
- affattes nr. 10, tredje afsnit, således:
»I tilfælde af, at goderne ikke forsendes eller transporteres udenlands, og for tjenesteydelsers vedkommende kan fritagelsen gennemføres i form af tilbagebetaling af afgiften.«
- affattes nr. 13 således:
»13. Levering af tjenesteydelser, herunder transport og accessoriske transaktioner, men bortset fra tjenesteydelser, der er fritaget i henhold til artikel 13, når de er direkte knyttet til udførsel af goder eller til indførsel af goder, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, eller artikel 16, stk. 1, punkt A».

10) I artikel 28a:

- affattes stk. 1, litra a), andet afsnit, således: